

Ἀργίτικος ἐπίθ. κοιν.

Ἐκ τοῦ τοπων. Ἀργος καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. ἰτικος.

1) Ὁ ἐν Ἀργεὶ παραγόμενος ἢ ἐξ Ἀργους προερχόμενος: Ἀργίτικος καπνός. Ἀργίτικη ἀγκινάρα - μελιτζάνα κττ. Ἀργίτικο πεπόνι - πράσο κττ. 2) Ὁ ἐν Ἀργεὶ συνηθιζόμενος ἢ τοῖς Ἀργείοις ἰδιάζων: Ἀργίτικος χορός.

ἀργο - κοιν.

Θέμα τοῦ ἐπίθ. ἀργός.

Συντίθεται ὡς α' συνθετ. πρὸς δήλωσιν πράξεως βραδέως ἢ κατ' ἀραιὰ χρονικὰ διαστήματα γινομένης (α) Οὐσιαστικῶν, οἷον: ἀργογλίστρημα, ἀργοδούλεμα, ἀργομίλημα, ἀργοπάτημα, ἀργοπερπάτημα, ἀργοπλερωτής ἢ ἀργοπληρωτής, ἀργοχόνισμα κττ. (β) Ἐπιθέτων, οἷον: ἀργοκίνητος, ἀργομίλητος, ἀργοπλάνητος, ἀργοσάλευτος, ἀργοστάλαχτος, ἀρόφταστος κττ. (γ) Ρημάτων, οἷον: ἀργογεμίζω, ἀργοδιβάω, ἀργοδιαβαίνω, ἀργοζυγώνω, ἀργοκαίω, ἀργοκατεβαίνω, ἀργοκεντῶ, ἀργοκλαίω, ἀργοκνύω, ἀργομασῶ, ἀργομεταλαβαίνω, ἀργομιλῶ, ἀργοξυπνῶ, ἀργοπαντρεύομαι, ἀργοπερνῶ, ἀργοπερπατῶ, ἀργοπίνω, ἀργοπλέκω, ἀργοσαίνω, ἀργοσημαίνω, ἀργοσκάβω, ἀργοστάζω, ἀργοσταλάζω, ἀργοστέκομαι, ἀργοστολίζω, ἀργοταξιθεύω, ἀργοτρανῶ, ἀργοτρέμω, ἀργοτρυνῶ, ἀργοτρώω, ἀργοῦφαίνω, ἀργοῦψώνω, ἀργοχτυπῶ κττ.

ἀργό τό, Ἄνδρ. Κύθν. Κῶς Μύκ. Πάτμ. Σίφν. Σῦρ. Τήν. κ.ά. ἀργο Κύθν.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά, ὅπερ μετεπλάσθη ἔνεκα τῆς χρήσεώς του ὡς οὐσ., ἥτοι ἐλέχθη τ' ἀργό κατ' ἀναλογ. τοῦ τ' ἀργά. Ἰδ. λ. Ὁ ἀναβιβασμός τοῦ τόνου εἰς τὸ ἀργο κατὰ τὸ συνών. βράδν.

1) Ὁ μεταμεσημβρινὸς περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου χρόνος, τὸ δειλινὸν Ἄνδρ. Κύθν. Μύκ. Πάτμ. Σίφν. Σῦρ. Τήν. κ.ά.: Εἶναι ἀργό Σῦρ. Τήν. || Ἄσμ.

Βράδ' εἶν' κὶ ἀργό καὶ σκόλασε κὶ ἄφησε καὶ τὴν πέννη, ἄφες καὶ τοὺς λογαριασμοὺς κ' εἴλ' εὖρα με καὶ μέναι

Πάτμ. Συνών. πρόσαργο. 2) Τὸ ἐσπερινὸν φαγητὸν Ἄνδρ. Κῶς. Συνών. δεῖπνο.

ἀργοβαδίζω ΧΧρηστοβασ. Διηγ. στάνης 173.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. βαδίζω.

Βαδίζω βραδέως: Ἐνῶ τ' ἄλλα ἐπαιρναν δρόμο, αὐτὸ ὅλο κὶ ἀργοβάδιζε καὶ κοντοστέκονταν.

ἀργοβάδιστος ἐπίθ. Λεξ. Βλαστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοβαδίζω.

Ὁ βραδέως βαδίζων.

ἀργόβαρα ἐπίρρ. Λέσβ. Σάμ.

Ἐκ τῶν ἐπιρρ. ἀργά καὶ βαρεῖα.

Πολὺ βραδέως: Ἀργόβαρα μοῦ πιασις τ' δουλειά, δὲ θὰ τιλειώσης πουτὲ Σάμ.

***ἀργοβαρὺς** ἐπίθ. Οὐδ. ἀργοβαρὺ Χίος.

Ἐκ τῶν ἐπίθ. ἀργός καὶ βαρὺς.

Ὁ βραδέως ἐκτελούμενος: Φρ. Ἀργοβαρὺ τὸ βαστά (ἀδιαφορεῖ εἰς τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος αὐτῷ ἔργου).

ἀργοβατοῦσα ἐπίθ. θηλ. Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργοβάτης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦσα.

Ἡ βραδέως βαδίζουσα.

ἀργοβεργολυγερένιος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀργοβεργολυγερένιος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀργός, βέργα καὶ τοῦ ἐπίθ. λυγερός παρεκταθέντος εἰς -ένιος ἀναλογικῶς πρὸς τὸ ἀγριλέ-

νιος, ὁ ἀντὶ τοῦ ἀγριλένιος (ὁ ἐξ ἀγριελαίας κατεσκευασμένος).

Ὁ κατεσκευασμένος ἐκ νεαροῦ βλαστοῦ λυγαρεῖς:

Τὸ ραβδί μου τ' ἀγριλένιο, | τ' ἀργοβεργολυγερένιο,

κάνει βέργες ἀγριλένιες | ἀργοβεργολυγερένιες

(τὸ ἄσμ. ἀνήκει εἰς τὴν τάξιν τῶν λεγομένων καθαρογλωσσημάτων καὶ λέγεται ἐν παιδιᾷ, καθ' ἣν προσπαθεῖ τις ἀπαγγέλλων τοῦτο νὰ κρατῇ ράβδον κάθετον ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ μέσου δακτύλου ἔχων ἀνεστραμμένην τὴν χεῖρα).

ἀργοβλάστημα τό, Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργοβλαστίζω ἀντὶ ἀργοβλάστημα συνεκδραμὸν πρὸς τὰ ἐκ περισπωμένων ρ. παράγωγα. Πβ. καὶ τὸ ἀντίθ. προσκυνίσματα παρὰ τὸ προσκυνήματα κττ.

Τὸ κατὰ τὸ τέλος Ἀπριλίου ἢ ἀρχὰς Μαΐου γινόμενον κλάδευμα τῶν ἀμπέλων καθ' ὃ ἀποκόπτοντες τὰ πολλὰ ἀφίνουν μόνον ὀλίγα κλήματα ἐπὶ τῆς ἀμπέλου πρὸς ἐνίσχυσίν της.

ἀργοβλαστίζω Ἄνδρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργός καὶ τοῦ ρ. βλαστίζω.

Ἀποκόπτω τοὺς ἀργούς, ἥτοι τοὺς ἀχρήστους βλαστοὺς τῆς ἀμπέλου: Ἀργοβλαστίζω τ' ἀμπέλι. Συνών. ξεβλαστίζω.

***ἀργοβλαστῶνω**, ἀργουβλαστῶναι Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. ἀργά καὶ τοῦ ρ. βλαστῶνω.

Διαρκῶ πολὺ: Τοῦτον τοῦ πιδι ὅ,τι κινούργιον νὰ φουρέδ δὲν ἀργουβλαστῶν'. Πῆρα πάλ' κινούργια παπούτοια, ἀμ' δὲ θ' ἀργουβλαστῶσ'.

ἀργογεμίζω, ἰδ. ἀργο-

ἀργογλίστρημα τό, ἰδ. ἀργο-

ἀργογόνι τό, ἀμάρτ. ἀργοόνι Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. *γόνι < γόνος.

Μελισσότοπος ὅπου αἱ μέλισσαι γεννοῦν ὄψιμος.

ἀργογόνισμα τό, ἀμάρτ. ἀργοόνισμα Κάρπ. ἀργόνισμα Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀργογονίζω.

Τὸ μὴ ἐπιμελῶς ἐργαζόμενον μελίσσιον.

ἀργοδάμαλο τό, Κύθν.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. δαμάλι. Περὶ τοῦ μετασχηματισμοῦ εἰς -ο καὶ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου ἰδ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,170 κέξ. 179 κέξ.

Νεαρός βοῦς μὴ ὑποβληθεὶς ἀκόμη εἰς ζυγόν.

ἀργοδιαβάω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοδιαβαίνω, ἰδ. ἀργο-

ἀργοδούλεμα τό, ἰδ. ἀργο-

ἀργοδούλης ἐπίθ. Πελοπν. (Κορινθ.) ῥγιοδούλης Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀργός καὶ τοῦ ρ. δουλεύω.

Ὁ βραδὺς καὶ νωθρὸς εἰς τὴν ἐργασίαν του: Τί τὸν θές αὐτόν; εἶν' ἀργοδούλης, δὲ σοῦ βγάζει δουλειὰ Κορινθ.

ἀργοδούλι τό, ἀμάρτ. ἀργοδούλ' Σκῦρ. ἀργονδούλ' Θεσσ. (Ζαγορ.)

Ἐκ τοῦ ἐπίθ. ἀργός καὶ τοῦ οὐσ. δουλειά.

1) Ἔργον τὸ ὅποιον ἐκ τῆς φύσεώς του βραδέως δυναται νὰ ἐκτελεσθῇ Θεσσ. (Ζαγορ.): Τὸν κέντ'μα εἶν' ἀργονδούλ'.

2) Μικρὰ ἐργασία, μικρὰ ἀπασχόλησις Σκῦρ.: Ἀμα ἀποσπερίσαμε, ὅστερα ἕνας σωρὲς ἀργοδούλια.

